

ПИШЧЕ НА ПЛАНИНИ ПИВСКОЈ

Пишче, за које се прича да је Херцег Стјепан, или како су га тада многи звали Шћепан, њиме одио и често боравио, гдје је имао своје постаје и држао стада оваца, зна се да је Суљо Севра палио и харачио по Пишчу, да је војвода Лазар Сочица, по причању старих људи из Пишча, рођен на Пишчу, да је његов отац Ристо радио код Љешевића у најму те да и сада има Ристово колибиште, којега су звали Тојага, а да је много касније Лазар као војвода саградио кулу, имао своје катуне, држао стада оваца, крава и волова и ергеле коња на Пишчу. Обрен Благојевић у својој књизи *ПИВА* каже за Лазара да је рођен у Плужинама. Из Пишча је поријекло Стојана Чупића, Добриловића и то се добро зна, а и Симеон Пишчевић који није заборављао своје поријекло, а који је такође од Добриловића. Симеон је рођен 1731. године као четврто

дијете у племићкој породици у Шиду. Он је био официр и књижевник. Служио је у аустријској војсци и дошао до високог чина. Презиме Пишчевић му потиче како је и он тврдио од мјеста Пишче у Црној Гори. Отац му се звао Стефан и био је капетан по чину. Пишче је моје село и хоћу о њему да вам пишем.

Пишче се некада ослањало на кањон ријеке Пиве, а данас на обалу Пивског језера, којим је потопљен кањон Пиве 1976. године, а подупрло и ослонило се на Дурмитор са западне стране. Легла велика и пространа површ, као да је велики Дурмитор подметнуо под главу, а да ноге хлади у водама Пиве. Село зими за мећаве као измишљено, лети за косидбу и испаше. Некада је Пишче проглашавано за најљепше и најбогатије село у Зетској бановини са најквалитетнијим сиром и кајмаком. Сир качкаваљ и масло је продавано чак у Сарајеву. У то вријеме оваца и јагњади је било више од десет хиљада, преко хиљаду грла говеди и неколико стотина коња.

Село је било узорно, имало је своју школу, цркву и доста зиданије кула, како су их звали. Ту крај садашње цркве некада је неко саградио манастир од камених блокова, исклесаних и

украшених, тешких и по десет тона. Сви су изгледу да су ти камени блокови догођени из Пузавца са 2000 метара надморске висине. Можда има неке везе име Пузавци са начином спуштања тих огромних блокова, „пузили“ су блокови до цркве у Пишчу за тај велики храм, а и за надгробне споменике које су мјештани звали Грчко гробље. Ко је год градио, Грци, богумили, позвани би требали дати одговор. И сада постоје остаци манастира са огромним прислужним блоком који се налазио у центру просторије. Изгледа да то нико није хтио да дира, сматрано је као нешто свето. Остале су приче да су баш уз то бого прислушно и причесно постоље била мирења и завјетовања. Легенде казују да испод неке од тих огромних плоча лежи краљ Сумор који има своју гору и ждријело. Сумор је столовао испод Милогоре у Суморовој гори, или су је касније по њему назвали. У неком ратном окршају био је рањен на једном ждријелу, па су касније и то ждријело назвали Суморово ждријело, последице погибије сахрањен је на гробљу у Пишчу. По турском попису неке 1476/77. по исказу Вукића сина Грубанова, на Пишчу је био џемат 11 домова. Сама ријеч џемат има зна-